

מסכת עבודה זרה

פרק ב

א. אין מעמידין בהמה בפנדקאות של גוים, מפני שחשודין על הרביעה. ולא תתיחד אשה עמה, מפני שחשודין על העריות. ולא יתיחד אדם עמה, מפני שחשודין על שפיכת דמים. בת ישראל לא תילד את הנכרית, מפני שמילדת בן לעבודה זרה. אבל נכרית מילדת בת ישראל. בת ישראל לא תניק בנה של נכרית, אבל נכרית מניקה בנה של ישראלית ברשותה:

ב. מתרפאין מהן רפוי ממון, אבל לא רפוי נפשות. ואין מסתפרין מהן בכל מקום, דברי רבי מאיר. וחכמים אומרים, ברשות הרבים מתר, אבל לא בינו לבינו:

ג. אלו דברים של גוים אסורין ואסורן אסור הנאה. היין, והחמץ של גוים שהיה מתחלתו יין, ותרס הדרגני, ועורות לבובין. רבן שמעון בן גמליאל אומר, בזמן שהקנע שלו עגול, אסור. משוך, מתר. בשר הנכנס לעבודה זרה, מתר. והיוצא, אסור, מפני שהוא

כְּזָבְחֵי מֵתִים, דְּבַרֵּי רַבִּי עֲקִיבָא. הֵהוּלָכִין לַתְּרָפוֹת, אָסוּר לְשֹׂאֵת
וּלְתֵת עִמָּהֶם. וְהִבָּאִין, מִתְּרִין:

ד. בִּדְרוֹת הַגּוֹזִים וְקִנְיָנֵיהֶן וְיֵין שֶׁל יִשְׂרָאֵל כָּנוּס בָּהֶן, אָסוּרִין,
וְאָסוּרִין אָסוּר הַנָּאֵה, דְּבַרֵּי רַבִּי מֵאִיר. וְחֻכָּמִים אוֹמְרִים, אֵין אָסוּרִין
אָסוּר הַנָּאֵה. הַחֲרָצָנִים וְהַזָּגִין שֶׁל גּוֹזִים אָסוּרִין, וְאָסוּרִין אָסוּר
הַנָּאֵה, דְּבַרֵּי רַבִּי מֵאִיר. וְחֻכָּמִים אוֹמְרִים, לַחֲיוֹ, אָסוּרִין, יְבִשִּׁין,
מִתְּרִין. הַמְּרִסִּים וְגִבִּינוֹת בֵּית אֲנָקִי שֶׁל גּוֹזִים אָסוּרִין, וְאָסוּרִין אָסוּר
הַנָּאֵה, דְּבַרֵּי רַבִּי מֵאִיר. וְחֻכָּמִים אוֹמְרִים, אֵין אָסוּרִין אָסוּר הַנָּאֵה:

ה. אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, שָׂאֵל רַבִּי יִשְׁמַעֵאל אֶת רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ, כְּשֶׁהָיוּ
מֵהֵלְכִין בַּדֶּרֶךְ. אָמַר לוֹ, מִפְּנֵי מָה אָסְרוּ גִבִּינוֹת הַגּוֹזִים. אָמַר לוֹ,
מִפְּנֵי שֶׁמַּעֲמִידִין אוֹתָהּ בְּקִבְּהָ שֶׁל נִבְלָה. אָמַר לוֹ, וְהִלָּא קִבַּת עוֹלָה
חֲמוּרָה מִקִּבַּת נִבְלָה, וְאָמְרוּ, כֹּהֵן שֹׁדֵעֶתוֹ יָפָה, שׁוֹרְפָהּ חֲזִיה. וְלֹא
הוֹדוּ לוֹ, אֲבָל אָמְרוּ, אֵין נִהְנִין וְלֹא מוֹעֲלִין. חֲזַר, אָמַר לוֹ, מִפְּנֵי
שֶׁמַּעֲמִידִין אוֹתָהּ בְּקִבַּת עֲגָלִי עֲבוּדָה זָרָה. אָמַר לוֹ, אִם כֵּן, לָמָּה לֹא
אָסְרוּהָ בַּהֲנָאָה. הִשְׁיֵאוּ לְדָבָר אֲחֵר, אָמַר לוֹ, יִשְׁמַעֵאל אָחִי, הִיאֲדָ
אִתָּה קוּרָא (שִׁיר הַשִּׁירִים א), כִּי טוֹבִים דְּדִידָּהּ מִיָּין, אוֹ כִּי טוֹבִים
דְּדִידָּהּ. אָמַר לוֹ, כִּי טוֹבִים דְּדִידָּהּ. אָמַר לוֹ, אֵין הַדָּבָר כֵּן, שֶׁהָרִי חִבְרוּ
מִלְּמֵד עָלָיו, לְרִיחַ שְׁמָנִידָּהּ טוֹבִים:

ו. אֱלֹהֵי דְבָרִים שֶׁל גּוֹיִם אֲסוּרִין וְאֵין אֲסוּרֵי הִנָּאָה. חֵלֶב
שֶׁחֲלָבוֹ גּוֹי וְאֵין יִשְׂרָאֵל רֹאֶהוּ, וְהִפֵּת, וְהִשְׁמֵן שֶׁלֶהֱנוּ. רַבִּי וְבֵית דִּינֹו
הִתִּירוּ בַשֶּׁמֶן. וְשִׁלְקוֹת, וּכְבָשִׂין שֶׁדִּרְכָן לָתֵת לְתוֹכָן יֵין וְחֶמֶץ,
וְטָרִית טְרוּפָה, וְצִיר שֶׁאֵין בָּהּ דָּגָה כִּלְבִּית שׁוֹטְטֵת בּוֹ, וְהַחֲלֵק,
וְקֹרֵט שֶׁל חֲלִתִית, וּמִלַּח סֶלְקוֹנְטִית, הֵרִי אֱלֹהֵי אֲסוּרִין וְאֵין אֲסוּרֵי
אֲסוּרֵי הִנָּאָה:

ז. אֱלֹהֵי מִתְרִין בְּאֲכִילָה. חֵלֶב שֶׁחֲלָבוֹ גּוֹי וְיִשְׂרָאֵל רֹאֶהוּ. וְהַדְּבָשׁ.
וְהַדְּבָדְנִיּוֹת אַף עַל פִּי שֶׁמֶנֶטְפִּין, אֵין בָּהֶם מִשּׁוּם הַכָּשֵׁר מִשְׁקָה.
וּכְבָשִׂין שֶׁאֵין דִּרְכָן לָתֵת לְתוֹכָן יֵין וְחֶמֶץ. וְטָרִית שֶׁאֵינָה טְרוּפָה.
וְצִיר שֶׁיֵּשׁ בָּהּ דָּגָה. וְעֵלָה שֶׁל חֲלִתִית. וְזִיתִים גְּלֻסְקָאוֹת הַמְּגַלְגְּלִין.
רַבִּי יוֹסִי אוֹמֵר, הַשְּׁלוּחִין, אֲסוּרִין. הַחֲגָבִים הַבָּאִים מִן הַסְּלוּלָה,
אֲסוּרִין. מִן הַהִפְתָּק, מִתְרִין. וְכֵן לְתֵרוּמָה: